

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Hét évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Változatos csupán a kiadóhivatalnál lehet,
B-Gyarmaton.

Közlendők pának, reklamációk és hí-
radások a kiadóhivatalnál.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdászati hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilvántar-
vonalhoz minden közlemények s szer-
kesztőknek küldendő.

Hirdetések díja: 6t határban petiter
5 kr. — Nagyobb és többesre írtó-
dások jutányosan eszközölhetők.

Díjlag minden belkutatásnál 30 kr.

Nyilvántar garmond sor: 20 kr.

Főispán úr önmagyméltósága, B-Gyarmaton a vármegye székhelye nagytermében tartandó folyó évi szeptember havi rendes közgyűlés hatánapjául **szeptemberhúva 15-ik napját** tűzvé ki, van szerencsém a vármegyei bizottság igen tisztelt tagjait, a közgyűlési tárgysorozat és az 1889. évi vármegyei költségvetés közlése mellett megjelenésre felkérni s az állandó választmányt **f. hó 14-ik napjának délelőtti 9 órájára** egybehívni.

Kelt B-Gyarmaton, 1888. évi szeptember hó 5-én

alispán helyett:
Tihanyi Ferencz,
főjegyző.

Tárgysorozat:

1. Az 1889. évi vármegyei költségvetés tárgyalása.
2. Ministeri leiratok.
3. Alispáni előterjesztések és jelentések.
4. Községi ügyek.
5. Községi szabályrendeletek.
6. Községi számadások tárgyalása.
7. A losonci járási szolgabírói hivatal választás útján való betöltése.

B-Gyarmat, szept. 7.

A jelen kornak két ellentétes jellege van. Ugyanis a demokrácia s a cím s rangkorság. Ezer előélet, kishitűség, millió ferde szokás és divat rabjai vagyunk.

A kultúra, miattal egy lépést halad előre, mert földekre löki vissza az embert, az egyént s köznevelési állapotaink közepette oda jutottuk, hogy elkecsere-detté vált a létért való harc, az ember ember ellen áll, küzd életre halálra a darab szaraz kenyérért.

A nagy optimisták gondolkodása ennek. A szívek egy pillanatra megszűnnek dobogni és helyet adnak az érzék, megengedik, hogy kombináljon, hogy következtessen. És az ész megteszi a magáét, hidegen, ridegen, szív nélkül.

TÁRCZA.

Komjáti Komjáthy Anselm.

(Élelt és jellemrajz.)

Irtá:

PERES SÁNDOR.

Ha nagy az egyén, kiro nagy idők oly feladatot bízta, melynek rendkívülisége koszorostul aratja a babért s a hallhatatlanság fényével övezi körül már a feladat nagysága által felistenné avatott halandót: óh, akkor igazabb amaz egyének nagysága, ki élete szűkebb medrű folyamában, „nagy tettek” tündöklő ércméi által nem kábitva, a feladatok aprósága által nem emelve, sőt inkább megköltve és kishitűlve — anynyi gondtal, oly kitartással és oly híven oldja meg s fűzi egybe a számtalan apró-cseprő dolgokat, hogy ezek a munka közben és által maggyá-terének s felelősi felelőti megalkotójuk fenkölt lelkellet! Világra szóló közdelmekben első szerepe nem mindenkit hivatott szerencsés és nagy áldoz vétele: de az erkölcsi világrendben mindenkinél megvan saját helye és nincs senki ama kedves kötelesség nélkül, hogy szerény hivatását szívvel-lellekkel be kell töltenie! Nekünk, néplaitóknak jutott az édes feladat, hogy e kedves kötelesség hív betöltésére megtanítsuk az ember tömeget, a társadalmilag, szellemileg, erkölcsileg s — sokszor — politikailag is kicsiny népet és hogy e minőségileg kicsiny népből emeljük nagygyá az embert! Ennek a hivatásnak meg akarván felelni, tanuljuk meg az életből, mint példából azt, hogyan kell küzdeni évek hosszú-hosszú során át sötétben, munkában, semmit sem kismérvelve, mindent a nagy egésznek alkotó része gyanánt mérlegelve a dícsőséget, babért nem áhítva s mégis a köztisztletben és szeretetben megkapva mindazt, mi tűzhelyünk és

Az ész látja, hogy fejlődik a proletarizmus, látja, hogy miképen szaporodik az elhettelenek gyász serege, mely már már szemközti áll egyenlő erővel és hatalommal a társadalom alkotmányával és kéri jogait.

Mi lesz akkor, ha követelni fogja?

Ha harcra kerül a dolog, ki lesz a győztes?

Ez a jelen idők nagy problémája, melyet előbb utóbb meg kell fejteni, melyet meg kell oldani meg pedig ennek a társadalomnak, a mely a proletárokat teremt, de ellátja, elhelyezni őket emberi jogaikban részesíteni nem tudja.

Ezek a gondolatok nagyon alkalmasak arra, hogy megszívleljük az iskolai év elején. Beszéljünk róla, hogy megértés, fejtegetni, hogy elhiggyék és meggyőződjék róla a nagy köz, hogy társadalmunk véle éppen itt van elrejtve.

Manap már minden szűlőt az az ambíció sarkalja, hogy gyermekét tudományos pályára adja. A középiskolák folyton szaporodnak és e szaporodás daczára is zsúfolva vannak évről-évre.

Még szegényebb sorsú család is megerőlteti magát, hogy iskoláztassa gyermekét. Senki sem figyel arra, hogy a húnak van e hajlama, és van e tehetsége arra, hogy megbirkózzék a tudományok mindig terhesebb követelményeivel.

De a fiú végig küzd magát az iskolákon, végig az egyetemen. Hogy mennyi nyomorral, az melles. Végre is meg van a diploma, az egyetlen jó a földön, amely föléje helyezi a polgárt a polgárnak, — a jelenkor kutyabőrre, mely bizonyítja, hogy tulajdonosa értelmes, képzett tudós.

És mikor a diploma közel van, kezdődik a harc, a vérméltó, de sokkal elkecsere-dettebb és borzalmasabb harc, mely folyik a társadalomban. A szegény ifjú nem megy senkire, ha önállóan akar boldogulni és sok családot után végre pályázik a diplomával egy díj-noki állásra.

Igy születik a proletár, mely elégetlen önmagával, a társadalommal, a világgal. Az a küzdelem, melyet ő vívott a diplomáért, azt a jogot előlegezi neki, hogy most már legyen mielő elne. De ha nincs? Akkor elfogja a kétség, az önzés és más egyén élvont emberi gyarlóság és harcot kezd a világgal, melyben utóvégre is ő bukik el.

folytonos munkához erőt adó édes meglegeledésnek teszi otthoniáit.

Komjáti Komjáthy Anselm, Nógrád vármegye tanfelügyelője régi nemes, földbírtokos szülőtől született Pálfalva (Nógrádvm.) 1818. július 13-án. Alsóbb iskolát Füléken, Vácson, Gyöngyösön és Rozsnyón elvégezve, a bölcsészeti s jogi tanulmányokra Egerbe ment. 1838. aug. 21-én a tehetséges és szorgalmas ifjú Nógrádvm. tiszti főügyésznek joggyakornok lett s mint ilyen kezdte meg a közjé terén ma már 50 éves pályáját. Pár hó múlva főtisztletbeli esküdtté nevezetett, 1839-ben a szécsényi szolgabíró mellett segédbíró lett, 1840-ben Pesten kir. táblai hites jegyzőnek esküdtött fel s 1841-ben ügyvédi oklevelet nyerve, Nógrád vármegye tiszti al-ügyészének nevezetett ki. Munka közt töltte ifjú idejét, Szorgos munka közt, pedig testi szervezete sokszor nem engedte volna meg azt és csakugyan a szellem túlfeszített munkássága annyira megromlatta a fiatal férfit egészségi állapotát, hogy mikor eljött a minden magyart esztára szólító nagy idő, a beteges Komjáthynek fájo szívvel kellett lemondania az édes haza fegyveres védelméről, a minden ifjút annyira elvarázsoló harci dícsőségről. De ha gyöngye volt a kar, annál erősebb vala a lélek s ő az 1848-49. önvédelmi karezt, mint Nógrád vármegye al-, majd Repecki Ferenc kormánybiztos idejében, mint rendes szolgabírója küzdötte végig. Ez a vételei küzdelem mennyi terhel, gondot rótt reá s mily sikerrel oldalt meg általa, mutalga az, hogy a császári biztos intézkedését az osztrák seregnek adandó kenyér és elfogatások ügyében teljesen meggyőzték s hogy Lenkey tábornokot az ellenség hadak között minden veszély daczára sikerült neki Komárom várába juttatnia. Az ellenség dühbe előt a tetteitért menekülni volt kénytelen s csak az osztrák sereg távozta után tért vissza, mikor a vármegye közügyének vezetésében a magyar kormánybiztosnak jobb keze volt. A világi gyásznap

Igen, de meddig? Ha a proletár legyőzi a társadalmat, akkor szomorú sorsra jut minden. Ezt a katasztrófát pedig csak a társadalom előzéheti meg.

Szűlők! ne küldjétek ambíció nélkül gyermekeiteket oda, a hol csak proletárrá válik. Ez-nyí praktikusabb út és mód nyílik ma a megilletésére.

Az ipar, a kereskedelem sokkal hálsabb-ter azoknak, akik dolgozni akarnak.

Csak az a kérdés, vajlon mi kamatozik jobban: az erő vagy a szellem? Tőke mind a kettő, mely hasznot hajt. Munkás a diplomás ember is, mint az iparos. A szellem csak ott diadalmaszkodhatik, a hol az értelem túlyonú. De ha az erő párosul az értelemmel, nincs aki legyőzze. A ki kezével és eszével egyszerre tud dolgozni, az győzni fog, diadalt fog uralni, ha utálja ezer akadály gördöl is. Aki érzi, hogy nem hivatott a tudományra, az válasszon magának más megilletési forrást.

Ezt elsősorban a szűlők illetik meg legjobban. A rossz bizonyítványt hozó gyermeket ne tanítsák, hanem adják más becsületes praktikus pályára, mert csak így menthető meg a társadalom a proletárak se-regétől és csak is így lesz társadalmunk fejlődése helyes utra terelve.

B-Gyarmat városa közgyűlése.

B-Gyarmat város szept. hó 5-én tartá Reményi Károly főbíró elnökelete alatt költségvetési rendes közgyűlést, mely közgyűlésen a képviselői testület tagok igen nagy számban jelentek meg, ezzel is jelet adván a város ügyei iránti meleg érdeklődésüknek. Jegyzőkönyvi hítelestőlük: Baintner Ottó, Sinkó Frigyes és Horváthi Danó kérték fel.

Elsősorban az 1889. évre szóló terjedelmű költségvetés tárgyalattal le, tétéről tétre. A rendes bevételek és kiadások elfogadtattak, azonban kénytelen emeltetett a város kivilágítására előirányzott összeg. Ugyanis 1885-ben még csak 500 frt volt e czimen felvéve a budgetben, 1886 és 1887-ben 750 frt; most pedig már 1000 frt irányoztatott elő. (A haladás gyűlöli a szűkösget, ez volt az elve és tétel megzavazásánál!) Egyszersmond Horváthi D. indítványára bizottság küldetett ki arra nézve, vajon nem volna e szélszerűbb a világítást bérlet útján eszközölni, avagy e tekintetben szigoribb ellenőrzés.

után Komjáthy magán életbe vonult s mikor vagyona esekélyege miatt anyagi gondok súlyosodtak reá, 1853-ban Szécsényben ügyvédi irodát nyitott. 14 évig ügyvédekelt, igazságossága, győngyölése és elharszenye az abszolút uralom intézményei iránt oly elismerést és tekintélyt szerzett számára, hogy peres ügyei tárgyazót barátságos uton, a bíróság mellözésével intézte el; ő nem ellenfeleket, de barátokat szerzett ügyvédekéssé által s nevével oly tiszteltté lett, hogy vendégszerető háza a jobb hazaiak gyűlélye s ő a tanácskozomány vezetője, élető lelke volt. Ily tevékenység után 1865-ben képviselő jelöltséggel tisztelték meg, így akarván leróni iránta a hálát és elismerést, de ő szerényen visszautasította e jelöltséget s élt tovább szűkebb körben ugyan, de mindig a közügyek javára.

Az urópai viszonyok s a magyar nemzetnek jogaihoz való fántorithatatlán ragaszkodása 18 évi szenvedés után meglőzták az „édes” remények teljesülését. Az 1867. év új életre hívta a magyart s a közügyek szolgálatára hivatott minden jelesebb erőt. Komjáthy Anselm egyetelmű választással törvényeszkí bíró, nem sokára tiszti főügyész s 1872-ben Nógrád vármegye fő-jegyzője lett. A közgazdász-ügy berendezése, az erre vonatkozó 1870. 1871 és 1876. évi törvények életbeletelése, az új intézmények realizálása bizony kiváló erőt és nagy tapasztalatot igényeltek; új korszak nyílt s hogy ennek alapja biztos legyen, hogy az utjások a gyakorlati életből gyökereket verjenek, hogy a közgazdász ügye az átmenet idejében semmit se szenvedjen; oly erők kellettök, kik a régi vármegyei életet teljesen ismerték, kiket annak tapasztalatai gyakorlatias tisztviselőkké nevelték, de a kik a haladott kor igényeit ismerték, szellemet felfogták s az újat a meglevőhöz hozzákapsolni, a régi törzshe oltani okos és biztos kézzel tudták.

(Folytatás a vége következik.)

intézkedéseket megtételni; mert bizony megcsik, hogy néha még most is sötétben leledik a város a lámpa gyújtogatás szeszélyessége miatt; s megtörténik az is, hogy a lámpák úgy elkormosodnak, hogy azokon a világosság egyáltalában át nem törhet. A világító bizottság tagjaiul: Aninger László, Horváth Danó és Sulcz Lajos urak választottak meg. (Majd meglátjuk mit végeznek!) A költségvetés szerint az 1889. évi szükséglet: 22932 frt, melyre fedezetül szolgál a 36 százalék pótdátó s a város egyéb apró cseprő jövedelme.

Elheniczky Flór, Feledi Henrik és Horváth Danó pénztár vizsgáló bizottsági tagok kilettek köldve aszánt, hogy nehaj Sulcz Lajos volt pénztárnok elhalta után a városi pénztárt vegyék át és Buriusz Gyula helyettesített pénztárnoknak adják át. A bizottság úgy találta, hogy habár a pénztár régies módon volt kezelve, mindazáltal a lezárt naplók szerint nemcsak hogy hiány nem találtatott, de még oly pénzek és értékek is találtakat, melyek 1877 év óta nyilvánlatra nem voltak. A terjedelmes átadási jegyzőkönyv, melyben a pénztári értékek mindannyia leltárilag felvételek, nemcsak az átadó és átvévekné, hanem a város előjáráságnak is kiadott. Horváth Danó indítványára jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott az elhunyt hű kezelő és beszéletes pénztárnok emlékének; Kóry Tivadar indítványa folytán azonban a fölmentvény az elhunyt pénztárnok örökösének akkor fog megadani, ha a számadások az év végével lezártak és feldolgoztatnak.

A föltűzött két csatorna 560 frt költsége utalványozva lón a Kohn Mór vállalkozó cégnek.

Kuchár Mihályné panaszja még most sem intézhető el. Ugyanis nevezett háztulajdonosó aszánt lett panaszát az alispánnál, hogy a Kaposzta utcán átvonuló megyei út, egyik csatornájából az össze gyűlemlt víz az ő beltelken rombológat hatol keresztül, mialtal háza veszélyeztetve van. Ő tehát követeli, hogy beltelken ezen vízek levezetése céljából rendes csatorna építtessék ki. A panasz jogossága constátálva lett egy bizottság által is; de műszaki terv nélkül ezen ügy el nem intézhető. A műszaki terv elkészítésére Elszlner Ferenc városi mérnök kértetett fel, de a mérnök úr most sem terjesztö be a munkálattal egy elfoglatlaga miatt (mert hisz Elszlner urat nagyon megterhelök munkával az államépítészeti hivatalban is.) A határozat tehát az lett, hogy Elszlner urat megvárjuk, s az alispáni sürgető vöröscsédulára halasztási kérvény menesztezik az alispánhoz. A többség helyes jogi nézete az, hogy ezen csatorna a megyei közmunka pénzéből lenne fedáltatandó. Mert ezen csatorna helytelenül lett a vármegye által olt alkalmazva; s így ezen helytelenség miatt okozott károk a vármegye által hárítandók el.

Bodnár István ügyvédnek, aki a b.-gyarmati censussal pert már 46 év óta minden uton módon támogatja, 200 frt előleget szavazott meg a város.

Baintner Otto vicinális bizottsági elnök előterjesztései folytán intézkedés történt aszánt, hogy minden háztulajdonos a háza előtti járda részt jókarban tartozik tartani, mit ha felhívásra záros határidő alatt nem teljesít, a járdarészt költségére a vicinális bizottság igaztaltja helyre. Nehöl azonban a járda 10-12 méter szélességben terül el; mialtal egyes háztulajdonosokra nagy költség hárulna. Kimondatott tehát, hogy a járda a háztulajdonosok által 4 méter maximum szélességben gondozandó.

A tűzoltó egylet azt kérvényezte, hogy a város engedje át az ugynevezett „városi major” épületet és beltelket, és pedig azon kényszerhelyzetből kifolyólag, mert az egylet felszerelvényei jelenleg két helyen vannak, az egylet lovai részére bérelt közeli istálló bérlete pedig felmondatott, közeli istálló nem szereshető és így végtelen a szerék és lovak összehozása nagyobb időt igényelvén, az egylet a vész által meglamadott nagyon védelmére gyors szolgálatot nem tehet.

A beltanács jól meghányván vetvén a dolgot s az ezzel járó költségeket, az egylet kérvényét ezidő szerint nem véleményezte teljesíthetőnek.

Kóry Tivadar, mint az egylet elnöke és a tűzolt. egyt. alapító, a kényszerhelyzetnek engedve a tűzoltó egylet kérvénye mellett szöial fel, habár neki sem tetszik az, hogy az egylet, a város házából, mint központból, kiköltözzék.

Baintner Otto, Vannay Igmicz, Sztáko Frigyes és löbbsen szintén a kényszerhelyzetből kifolyólag megszavazták a kérvényt.

Horváth Danó azonban határozottan ellene szöial annak, hogy az egylet, mely 12 év óta a városházán meg tudott férni, s melynek érdekében a városházán költségesebb átalakítások tettelek, a város majorba költöztessék át. Felszöialó utalt arra is, hogy a város szeme elöl a távol eső zug utczában elhelyezett egylet könnyen elvesztheti jelenlegi kitűnő fegyelmelzettséget, kelőben nem gyakorolható felügyelet és ellenőrzés hiánya miatt a város major gyűlőhelye lehet mindenféle kétes existenciának s ebből folyólag költöfje az egylet szöialmásoknak. Nézete szerint az egyletet nem lehet koczáztatni a lovak vegett; mert közeli istállókat lehet szerzeni, csak utánna

kell nézni. Véleménye szerint tehát a beltanács javaslata lenne elfogadandó, s az előjárás utasítandó, hogy a főparancsnokkal közeli istálló kibérlése iránt intézkedjék. A többség ezen nézeteket osztván, Aninger László felszöialása után az előjárás utasítottat, hogy a lovak közeli elhelyezteséről gondoskodjék, s csak a t. emnyiben ez sikerhöz nem vezetne, teljesítessék a tűzoltó egylet kérelme.

Több magán kérvény elintézése után a közgyűlés este 6 óráfélő ért véget.

Petyko Imre úr nézetei.

Petyko Imre ügyvéd úrtól, ki Losonc városában egykor hivatásos szerepet játszott az ottani társadalmi élet fejlesztésében, veltök az alábbi sorokat. Előre is megjegyezzük, hogy a czikkben foglaltakat csak nagyon kis részben osztjuk, s azt épen nem fogadjuk el, amit igen tisztelt laplarsunk ellen ír, mert a „Losonc és Vidék” a maga helyén nagyon is betölthi hivatását, s mihielyt rebellis állást foglalna el Petyko úr ohajához képest, azonnal elvesztené létföltételeit. Tagadhatlan, hogy kényes a helyzetünk a cs. kir. közös hadsereg germanizáló hatásával szemben; de oly csekély hatás ez, hogy azon előnyökkel szemben, melyeket egy czred katonaság és annak mivel tisztikára egy város fejlődésére néve biztosít, alig észrevehető s ez a magyarosodás sziklavárát el nem döntheti. Bizony a magyarnak még azt is meg kellé elni, hogy Debrezenben egy m. kir. honvéder-nagy németül szöinalt, de örömmel olvastuk, hogy ezt ugyanott magyarul vizonozta egy császári kir. közös-hadseregbeli főtiszt. A sikerült tiszti estélyek és a katona zenekar ellen irni és agítálni, nemcsak a jó és kívánatos egyetértés megzavarása volna, de valóban ügytelenség és mély tapintatlanság. Hisz ezek művészeti dolgok, melyekből sokat, igen sokat tanulhat a magyar. Tessék áin hason jellegű magyar estélyeket rendezni, s kellemesen fogja észrevenni mindenki, hogy azon az ottani közshadseregbeli tisztikar művelti derék tagjai mindanyian részt fognak venni, míg ellenben kerülöl fogják a szelentelen dörbözölő estélyek orgáit. Csak hagyjuk mi a tisztikar estélyeit, és inkább tanuljuk meg tölök mi magyarok azt, hogy miként lehet a kedély világát a szelent világával harmóniába hozni. Különbö Petyko úr nézetei a következők:

A „Losonc és Vidék” helyi lap folyó évi egyik számában a szerkesztőség köréből panasz hangok emelkedtek aszánt, hogy a közönség a lapot kellő pártfogásban nem részesíti, sőt azon figyelemzetelenség is adott kifejezést, hogy ha a tisztesseges lap további fenállását kívánja a közönség, elkerülhetlen szükséges, hogy azt erősebb mérvű pártfogásban részesítse.

En ki nem csak ohajtom, de elkerülhetetlen szükségesnek tartom a helyi lap további fönállását, bátor leszek rámutatni azon okokra, melyek miatt a kellő pártfogás elenyészelt.

Mert tekintünk csak a multba, hogy ki volt oka leginkább, hogy a magyar czigány zene, mely a magyar nemzeti szellem elénkítésének egyik faktora a katonai zenekar által egészen leszorítottat a térről, mert ez időben nem volt egy szerkötő és buzdió szava a közönség és zene pártoló flaltsághoz a zene társulat fentartása érdekében. És ki volt oka annak, hogy a magyar zamatú s jötekonny czélú tánczvigalmak deficitelt zajlottak le mindig, a míg a német tiszti estélyek a leglátogatottabbak voltak sőt a nemzeti szellem annyira hanyatlott, hogy találkörtak többen városi hölgyeink közöl, kik nem állottak el nyilvánosan kijelenteni, hogy az ő mulatságuk netovábbja a német tiszti estély, s a helyi lapnak ez alkalommal sem volt egy ovó s intő figyelemzetése a gyarló ferjek s gyenge anyákhöz, hogy családjaikat a magyar szellemi jötekonny czélú tánczvigalmakban részvételre buzdiítsák.

Hegyezték meg tehát tollaikat a szerkesztő szövetkezet tagjai a magyar hazafias közszellem megalkotása a társadalmi elénkítésé és a magyar szellem fejlesztése érdekében és meg fogják látni rövid idő alatt, hogy a közönség érdeklődése a helyi lap iránt föl lesz költve és annak további fönállása teljesen biztosítva lesz.

Petyko Imre.

Gazdászati.

Méhészeti kiállítási és vásár 1889. október havában

1. A budapesti kereskedelmi muzeum a városligeti nagy iparcseruoknak idölages kiállítási számára fentarolt részben a különféle méhtereményekből és méhészeti eszközökből kiállítást rendez, mely f. évi szeptember utolsó napjaiban megnyitják és október hó 31-én bezáratik.

2. kiállítás célja:

a fogyasztó közönséget, valamint a bel- és külföldi kereskedőket a hazánkban termelt e nemű czikkkekkel megismertetni. azok kedvelését előmozdítani és számukra itthon, de főleg a külföldön új piacokat szerzeni.

3. A kiállítás tárgyai:

a) méz és pedig: fehér lépesméz keretekben és pergetett méz övegekben;

b) különféle méhészeti ipari termékek, úgymin: mézesesz, mézbor, mézsör, mézlikör, mézeszéta, mézben befölt gyümölcsök és konzervek, mézszukorkák, mézeskalácsok és sütemények;

c) viasz sarga és fehéritett minőségben, valamint műlépekre feldolgozott alakban;

d) méhkaptárak;

e) méhészeti eszközök;

f) mézövegek és bármely alkalmas anyagból készült nagyobb mézövegyek.

4. Az igazgatóság kizárólag gyakorlati czolokat követvén, csupán oly méhtermények és méhészeti eszközök beküldését ohajtja, a melyek minőségükkel és a termeslés mennyiségével fogva nagyban való eladásra és kivitelre képesek. Ennélfogva felkérötnék a termelők, hogy csak olyan czikkeket jelentsenek be, a melyekből abszolút jó minőségűk mellett nagyobb készlettel is rendelkeznek s a melyekre nagyobb megrendeléseket is elfogadhatnak.

A legkisebb mennyiség, mely beküldhető: pergetett mézből 25 kilo f., 1/2 és 1/4 kilós övegekben és lépes méz-10 kilo tetszés szerinti keretekben és övegegyekben; viaszból és műlépekből 10 kilo; pézéből készült folyadékokból és beföltökből fajonként 12 öveg s czukorkakból és süteményekből 10 kilo; a méhészeti eszközökből egy darab. További felszöialásig pedig az első küldemény ne haladja meg ezen mennyiségek négyszeresét.

5. A bejelentés az ide mellékelt bejelentési iv egyes rovatainak pontos kitöltése mellett f. é. szept. 30-ig eszközlendő; a bejelentett czikkpek pedig legkésőbb f. é. szept. 25-ig beküldendők.

6. Minden küldemény a legalkalmasabb módon jól csomagolandó és hozzája a kiállító nevét és lakhelyét, a tárgy megnevezését, mennyiségét, súlyát és árát magában foglaló jegyzék csatolandó s minden egyes darabra a kiállítónak csinosan nyomtatott vignetájára ragasztandó. A küldemény tartalmáról annak feladásakor a muzeum igazgatósága levél útján külön is értesítendő.

termelő urakat saját érdekében, de kiállításköpen emelni ohajtott kivételünk érdekében is különösen figyelemzetjük, hogy mindenből csak feltétlenül tiszta és jó minőségű czikkeket állítsanak ki s hogy megrendelések esetén a szállított minőség a kiállított és megrendelt minőségnek teljesen megfeleljen.

Tapasztaltatott továbbá az eddigi kiállításoknál, hogy egyes termelők túleszágolt árakat szöialtak, minek folytán a nagyban eladás lehetetlen volt; ennélfogva saját érdekében figyelemzetjük a t. kiállítókot arra is, hogy ily eljárás mellett soha sem leszünk képesek a külfölddel versenyezni és mézkivitelünket állandósítani.

Matkovits Sándor elnök

Hirek és Különfélék.

†. Madách Károly. Mint lapunk zártkörű fájdalommal értesülünk, szöregovai és kecsesényi Madách Károly földbirtokos, Nográdvarmegye volt alispánja tegnap, f. hó 8-án ejeli fél két óraker hofasza szenvedés után elhunyt. Temetése hétfőn, é. hó 10-ikén délután 3 óraker fog Csesztvén megtartatni.

Vasúti-egyetem. Ertök az ipolyság-b.-gyarmati vonalat semmi jöt sem írhattunk. Aprilis hava óta semmi moxzanat sem törték. A szabadalmazott osztrák magyar államvasutársaság egyszerre megzöinaltet minden további lépést; pedig máris elég költséges előmunkálatokat teljesített. Mi a legnagyobb bizonytalanságban vagyunk, mely bizonytalanságba azonban többször elkeseredés is vegyöl. És méltán, mert a magunk részéről egy alkalmat sem mulasztottunk el vasutunk kiépítésére. A vasútyarmati vonalra kívántuk tölölk 400,000 frtot. — Az ipolysággal kiegészült Hontal egyült 70,000 frt subventióban. Összesztáltuk; pedig előtölünk állt a 60-as évek vasuti láza, amikor a bpest-gyarmat-losonci tervezett vonalra számtalan polgarunk aláért 200 frtot s abból 100 frt lefizetett. A igaz, hogy a vasut sem lett meg, de a pénz is szápen elfogyott. Most ugyan nem fog el a pénzünk, mert előre nem kell fizetni semmit. Nográdvarmegye kimondta azt, hogy a vasut 1889. évi maj. 14-keg építendő ki; Hontvarmegye a terminust 1889. okt. 1-keg töztek. Ha a vasutlövetség jövő évi maj. 14-keg a vasutat el nem készíti, akkor a nográdi érdekltség, különösen pedig B.-Gyarmat városa, megvonhatja a 49 ezer frtnyi subventiót. Megfoghatatlan előtölök a vasutársaság késlekedése, különösen most, mikor oly fényes üzleti éve van. Ugyanis az év első hét hónapja után a társaság brutto bevétele 2 millió frtal haladja fölöl a mult évtis s a folyó évi bevétele többlet 5 millió frtal tehetöl. Ily fényes üzleti évben az a néhány száz ezer frt bátrán lehetne befektetölöl az ipolyság-b.-gyarmati vonalra. Nem ártana ha a társasághoz akár a megye, akár a város részéről sürgető megkeresés intézölölök.

Méhészeti kiállítás. B.-Gyarmat város müködölölöl tarsulata, mely már annyiszor gyakorolta jötekonyságát, Szerényi Gizella k. a. és Szerényi Zoltán ur mint rendezök szíves közremüködölölöl, f. é. szeptember 1-én rendezett előadásán ismét bemutatta életképességét, és beigazolta azt, hogy dacára az irányában tanúsított indokolatlan részvetlenségnek, tankatlalan erővel közdve,

részben a játékonyság gyakorlása, részben a közönség szórakoztatására, néhány tagjának buzgóssága és áldozat készsége minden lehető megtenni kész. Ez alkalommal színre került Sardounak „Godelot Hotel” című 3 felvonásos vígjátéka, melyben Szerény Zoltán úr (Godelot papa) komikus játéka és kiváló jó alakításával, és Szerény Gizella k. a. (Miette) kedves, megnyerő és ügyes játéka által a megjelent szép számú közönség teljes és osztatlan tetszését megnyerte és utólagos kedvessége és kellemes színpadi jelensége valóban irigylésre méltóvá tette a vele szereplő műkedvelőnk Schmidt Gyula úr (Oliver) szerepét. A sikerhez hozzájárultak: Hatiser Irén k. a. (Godelotné) igen jól felfogott és előadott játékaival Hatiser Margit k. a. a fürge Rózsa és Hájós Jenő úr (Chamvoso) a jól maskirozott szót zongoramester kis szerepében, közreműködtek még Hatiser Lajos (Felix), Szurdusz Ferencz (Antal kocsi) és Németh Péter (Pepin kertész) urak. Az előadást a megyeház kis termében, kitűnő hangulattal egész a kora reggeli órákig tartó táncmulatság követte; ott voltak: Szerény Gizella és Irén, Plachy Berta és Lenke (bpestről), Bölönyi Karola, Ruzinkó Gizella (Szécsényből), Újhelyi Aranka és Szilda, Hatiser Margit és Irén, Horváth Erzsike, Plachy Erzsike, Vályi Margit, Thuránszky Mariaka, Pomrácz Jolán k. a. Szerény Gáborné, Melicher Ferencz, Újhelyi Boldizsárné, Heinrich Jánosné, Plachy Jánosné, Vályi Kálmánné, Horváth Lászlóné, Hatiser Jánosné és Opitz Károlyné.

Príviségiak háztalálkozás. Van B-Gyarmaton egy háztalálkozás, úgy hívják hogy: Berczeller Vilmos (Velve) Ennek az úrnak B-Gyarmaton 3 háza van, mindhárom a főútcán. Arról nevezetesek; hogy piszkosak és rongáltak, s most, hogy a főutca szépen kis van díszítve, ez a három ház valósággal elcsúszta az egész főutczát. Az emeletes ház amióta felépült, tehát körülbelül 30 év óta, sem belsőleg sem külsőleg tisztítva és tartozva nem volt; a mellette lévő szomszéd kis házában annak idején a lakást rendőrlőg beültették, mert dűlő felben volt; a harmadik a zárta mellett van, ez is elben emelkedett óta nem volt tartozva. Más polgári ily rendtelenségre már megbírtunk volna, de úgy látszik neki privilegium van, az ő házai kivételt képeznek és nem tartoznak a „rond”-hoz. A városi rendőr tanácsos úrnak ajánljuk ezt a dolgot elsősorban, tudassa ezzel a rendetlen polgárházaikkal azt, hogy mi a kötelessége! Ha pedig záros határidő alatt nem fog hozzá díszlen házai kijavításához, adja fel az ügyet a szolgabírónak; az majd elbírák vele, ha igaz.

Ami szövetkező, mely a hadseregnek életvi czikkkel való ellátására akar vállalkozni, s a melyről ez év elején mi is többször írtunk, más megyékben tömegesen jelentkeznek a gazdák. A tagok közt 26 nagyobb uradalom, főúri birtokos van. Az országos gazdasági egyesület kebleben most dolgoznak az alapszabályokon s azokat szept. 16-án (vagyis a jövő vasnap) fogják bemutatni. A czél az, hogy a szövetkezőt ne csak ez-méiben legyen „országos”, hanem valóságban is, és minden vidéken, ahol csak katonaság van, fel fogja állítani főlkjait s tagjai által fogja elláttatni a katonaságot.

A veres el. ref. egyház, iskola építési költségek fedezésére, tánczvigalmak és népművelési rendezet a kies fekvésű váci püspök tulajdonát képező „Migazsi-kastély” kertben, melyet a nemes főpap e czélra nemcsak szívesen átengedett, hanem még a játékonysághoz 30 frt kegyes adományával járult. Verőce, e gyönyörű fekvésű helység intelligenciája díszesre méltó buzgalommal vette kezébe ez ügyet, és egy minden tekintetben sikerült tánczvigalmat rendezett. Tiszta jövedelem: 230 frt. A játékonyság czélján beküldötték: Szencsényi Emil 7 frt 50 kr, Kallós János 3 frt, Stulán István 2 frt 70 kr, Szontaghi Pál, Elvy Ilés Odón, Huszár István, Mayer Károly, Nagy Iván, Seitovszky János, Veres Ernő, Burján Benő úr 2 frt 50 kr, Inczédy Soma, Dr. Perényi Gábor, Rosenbach Sándor úr 2 frt, Bozsa Vilma k. a. 1 frt, Kammerer Ferencz, Majer Iván, Kiss Sándor, Balázs Ferencz, Pinter Dávid, és Vörös Károly urak 1 frt. Felől írték: Székely Gyula úr 17 frt 50 kr, Svadli Ferencz úr 7 frt 50 kr, Neiser, Bory Tivadar, Joó Sándor úr 4 frt, Konkolyi Zoltán 3 frt, Grünld Vilmos 2 frt 50 kr, Biel József, Reiter István úr 2 frt, Németh Gy., Molnár Gedeon, Thuróczy Gyula urak 1 frt Hahn Adolf, Bartolffy László, Pelczeder László, Kammerperger és Geruáni Lajos úr 50 kr. A táncz kitűnő hangulatban folyt le. A budapesti és a vidéki résztvevő díszes közönség a legkellemesebb visszaemlékezést vitte magával.

A háztartalmi szállítás tetőzetének helyre állítása és a székház kicsinosítása tárgyában Ipolyágon aug. 30-án közgyűlés tartatott, mely alkalommal Nadosz fő-megbírók és az utókat-éptési tervei egyhangulag elfogadtattak s elhatározatott, hogy a kiépítés czéljából rövid lejáratu pályázat hirdető.

A piastri tánczversenyek iránt, melyek hangversenyyel, közvacsorával, tűzijáték és táncmulatsággal lesznek egybekötve, mindenfelől nagy az érdeklődés. Az ünnepélyeket 36 bizottsági tag rendezi, kik között ott láthatjuk vármegyénk közeli vidékének színet és javát. A hangverseny műsora megelépezik érdekesen van egybeállítva s „eltekintve egyes program részletektől, költségkivált vonzó Blaha Lujza kedvelt művésznőnk ottani megjelenése és közreműködése. Pajor István kir. tanácsos úr már elkészíté ödáját és el is küldte. Az ödát Büchler Mariaka fogja szavalni. Mint értesülünk ezen szept. 16. megtartandó ünnepélyességekre vármegyénk több notabilitása is kirándul, köztök Gr. György főispánunk is.

Baron Gábor közeledési miniszterünk annyi reformot hozott be a posta és távírda kezelésbe, hogy ma már ember legyen az, aki eligazodik a postán vagy távírán. Azért igen helyesen legközelebb egy „útmutató”

könyvecske jelent meg, melyben 20 oldalon le van írva minikent kell a pénz és pénzen leveleket, szállítványokat feladni s a táviratokkal elbánni. A könyvecské ára 2 kr; egyelőre 50,000 példány lett kiadva.

Rákóczi. Tolly József vadkerti földbirtokos s megye bizottsági tag folyó hó 6-án élete 68-ik évében Vadkerten jobbra szenderült. Béke pörára!

Elba igazságt. Mult számunkban a szécsényi baltudósításhól vétlen tévedésből: Berczely Margit és Komjáthy Ilona kisasszonyok neve kimaradt. Ezen hibát készséggel igazítjuk helyre. Depiny Gizella kisasszony a táncmulatságban részt nem vett.

Rombházból vettük a következő sorokat: „A hazai úgy mint különösen megyei és helyi iparunk megismerése, felvirágoztatása és előmozdítása érdekében hazais kötelességnek tartjuk, a köztünk szunnyadó, sokszor igen tehetséges erőket létezéséről a nyilvánosság terén tudomásra venni, hogy így alkalmat adjunk azoknak minél tágabb körben való fejlesztésére és szükségünkben ne keressünk orvoslat a távolban, holott azt közelünkben sokszor jobban és jutányosabban megdálhatjuk. Rombházyban az ápril 23-iki remítő tűzvész alkalmával a templom is a lángok martalékává válván, a 21 éves Komornyik-féle phisharmoniummal ellátott ékes orgona is, a boltozatról lehulló törmelékkel megtelven, alkatrészeiben lényegesen megsérült és hangját veszítve, végképen hasznavehetetlenné vált, de hula az ének a közelben akadt orvosa Kohza Agoston orgonacipő ur személyében, ki a nagyhirű Mósernak Salzburgban tanítványa lévén és sok évi tapasztalatokkal e téren meggazdagodván, de különben vidékünkön is már jó nevet szerzve, végre körülményeinek parancsára folytán megynkben Horpácson meglepetéssel, ezen derék műipros, az igen későbbje állapotban lévő orgonát is közmegegyezésre oly tökéletesen helyreállította, hogy ezen mű egy a hangzerésére, valamint a hangok tisztasága s valóban áhílatra gerjesztő kelemességeire, az alkatrészek cselezésére és a modern zeotechnika színvonalán álló összefoglalására, úgyzinte az egész szerkezetnek szántságára és könnyű kezelhetésére nézve, az orgonának eredeti állapotát messze túlhaladja, miért is ezen nyilvános, leginkább a magyar ipart szem előtt tartó elismerés szolgájon nemess buzditásul derék megynkbeli műiparosunknak és szíves figyelemfelkeltésül mindezen érdekelteknek, kik itt a közelben e téren egy oly jó sőt talán jobb és jutányosabb kiszolgáltatásban részesülhetnek, mint a drágább és sokszor nehezen hozzá férhető távolban. Sudm cuique!”

Vilváns nyitogatás. A tanítói árvaaház sorjátékaikhoz nyemernyitogatykat adományoztak: Jüng Antalné ur. 1 varrőpárnát, Kondor Józsefné ur. 1 leványomót, Thuránszky Mária kisasszony gyűjtése és adom.: 1 képtartó-árványt képpel, 1 szivarhamu tartót (sürgaréz), 1 porcell. szivarhamu tartót, 1 notesz, 1 gyufatartót szivarvágóval, 1 acél karperczet, 4 jelleg. tárgyat (pessét alatt). Szécsényből jegyzék szerint: Rákóczy Etel 1 képtartót, Rákóczy Róza 1 gesztenyétakarót, Nagy Jolán 1 névjegykosarat, Komjáthy Czeszta 1 tálcakendőt, Komjáthy Margit 1 képtartót, Reich Regina 1 névjegykosarat, Róth Mariaka 1 varrőköcsöt, Róth Sándor és Ilona 1-1 papírtáskát, Pinder Eleonóra 1 vajtortót, és 1 pár papucsot, Turnay Katica 1 könyvjegykezt, Krivács Antalné 7 képet (a képzőművészet remekiből) és 1 virágtartót, Mokry Irén 1 burgonyatakarót 1 pár fundaszt 1 leványomatot. B-Gyarmatról: Zelenka Jánosné úrh. 3 kötet Görgey István „848-49 élmények” cz. művet és 1 tolltortót, Szoboszlav Mórné úrh. 1 petróleum lámpát Sugár Mór 1 palack gyomor liqveurt, Depiny Gizella k. a. 1 névjegyálát (díszes himn. munka) 1 pamlag védőt és 1 tűpárnát, Vládár Biri Székák 1 munkataskát, Vládár Vilma n. e. 1 névjegy-tartót (hímezés munka), Vládár Margit 1 szivartartó kézimunka. Losonczról: Sneff Jánosné úrh. 1 névjegykosarat és 2 képet, Janesovics Jolán 1 újságtartót, Kirner Józsefné úrh. 1 tolltortót és 1 szivartartót, Csetényi I. naplót és 1 hamutartót, Szóváthy Lajosné úrh. 1 tintatartót Szécsényből: Maczak Ferencz tintatartót, Summer Anna 1 gyermekruhát, Földi Paula 1 zsebkendő tartót, Földi Fanni 1 kátrinczát, 1 zsebkendőt, Emberger Odónné 1 törülköző tartót, Szepessy Józsefné úrh. 1 bögrét, Szepessy Gizella 1 erszényt és 1 asztalkendő tartót, Huszónyi Istvánné úrh. 1 polharat, Tersztyánszky Istvánné úrh. 1 chokoládé kánnat, Tersztyánszky Sári 1 könyvjelzőt, Kalnay Mariaka 1 tálcakendőt, Árnay Katica 1 női ingbetétet, Bölönyi Karola 1 dohánycsákót, Hányel Joselín 4 drb. asztalkendő tartót, Kener-Faska Mari 1 kendőt és 1 lámpatálcazt, Ruzinkó Kék Gizella 2 szobrot és 1 szivar s gyufatartót, Niedermay Vilmos 1 vajtortót és 1 hamutartót, Krivács Antalné 1 kis virágtartót. (Folyt. köv.)

Kimutatás az orsz. tanítói árvaaház nógárdmeggel alapítvány sorjátákaik f. évi augusztus hó 29-iken Szécsényben megjelölt nyilvános sorolása alkalmából kibuzott számok és nyemernyitogatyok.

22	1 szivarvágó (piastly alak)
53	1 óratartó
65	1 dísz-üvegphóhár
124	1 virágtartó
151	1 névjegy tálcza
160	1 díszbetűt regény
191	1 olvasójegy
194	1 képtartó
228	1 ókerartortó (díszitárgy)
234	1 gyertyatartó
253	1 hótet költemények
267	1 tolltortó
281	1 asztalvágóhár késűlök
283	1 vajtortó
285	1 könyvjegyűk
308	1. é. v. zamutortó
301	1 asztaltortó
319	1 gyufatartó
343	1 olajfűtőmény
350	1 gyertyatortó
356	1 tolltortó (kámányseprő alak)

359	Madách „Ember tragédiája” díszk.
363	1 dohasz pipabojtók
377	Vörösmarthy 2 ókát műre
379	1 terracotta tintatartó
383	1 munda kosár
387	1 hamutartó (sürgaréz)
443	1 szivartartó
444	1 vajtortó
461	1 hót. Poteš 8 hót. díszk.
462	1 porcell. gyümölcskosár
481	1 szivartortó
486	1 gyufatartó
487	1 „Regitűs” album
491	1 illatserkerő (díszitárgy)
500	1 porcell. virágtartó
503	1 óratartó
511	1 tűpárna
512	1 könyrkosár
529	1 dísz-csokortartó
526	1 zsebkendő tartó
536	1 lámpa ernye
562	1 munkakosár (allasz)
571	1 kátrincz
583	1 dohánycsákó (selyem)
591	2 hamutartó
593	Mikszáth „A tek. Vármegye” 1 depk.
598	1 liqveur kátrincz 6 pohárral
608	1 nagyobb porcell. virágvas
610	1 bonbonier
611	1 varrőpárna
617	1 gombostűpárna
623	1 leványomótó (ószalék)
661	1 könyrkosár (fém)
681	1 szines palack
704	1 virágtartó
722	1 vajtortó
730	1 porcell. hamutartó
755	1 névjegykosár
770	1 bábu-dívan
776	1 gombostű párna
789	1 kis porcell. virágvas
808	Szatmári „Em. műv. tört.” 3 hótet
841	1 evő alák
842	1 olvasójegy
856	1 tűpárna gyűmőltartóval
860	1 szines üvegphóhár
878	1 terracotta dohánycsákó
879	1 pár papa (hímzés)
898	1 asztaltálcza (börmunka)
913	1 üveg vajtortó
925	1 lámpatálca
947	1 mű-gyufatartó
948	1 olvasójegy
960	1 lámpatálcza
961	1 porcell. könyrkosár
970	1 porcell. könyrkosár
971	1 fali gyufatartó
980	1 tolltortó
985	1 terracotta hamutartó
1041	1 díszphóhár
1051	1 gyufatartó
1053	1 leványomó
1051	1 porcellán tintatartó (almaalak)
1073	1 leványomó
1109	1 porcellán gyufatartó
1116	1 porcellán hamutartó
1165	1 zsebkendő
1190	1 „Jószág” album
1195	1 szinesy takaró
1245	1 v. tintatortó (sürgarézal)
1324	1 pár kis virágvas
1342	1 petróleum lámpa
1343	1 tintatortó
1359	2 hótet Palsky „Életem a korom”
1399	1 óratartó
1400	1 dohánycsákó
1409	1 gyufatartó
1410	1 kátrincz (nádból)
1467	1 porcellán könyrkosár
1484	1 gyűmőltortó (gyűmőgház)
1489	1 díszköt. regény
1492	1 pár porcellán virágvas
1491	1 női ruhákca
1505	1 helyigtortó (papírhímzés)
1534	1 láda (festve)
1538	1 csomagtányér (üveg)
1559	1 párnabetűt
1562	1 pár virágvas
1591	3 drb. asztalkendőztő kép
1635	1 pár comódzópó (hímzés)
1650	1 hímzett tálcakendő
1663	1 csomagtányér (üveg)
1694	1 asztali tálcza (díszmunka)
1704	1 tábori palack
1706	1 virágtálcza
1744	1 képtartó
1767	1 porcellán petróleum lámpa
1773	1 pár gyermek fonyók árványal
1774	1 acélt. (börg. munka)
1797	1 bonbonier (díszitárgy)
1806	2 dohánycsákó
1810	1 liqveur palack 6 pohárral
1822	1 tolltortóhár (dísz lombfűzés munka)
1833	1 pár porcellán virágvas
1863	1 tálcza virágphóhár alá
1867	1 pár tálcakendő
1881	1 gyufatartó
1901	1 illatserkerő (illatserrel)
1903	1 dohánycsákó
1918	2 tártortó kép
1926	1 dohánycsákó
1937	1 pár jegykötöny (lak. munka)
1954	1 lámpatálca
1961	1 párnabetűt
1968	1 nagy asztaltortó (börg. munka)
2013	1 díszes dohánycsákó
2044	1 virágtortó
2070	1 szivarvágó (piastlyalak)
2071	1 pár (fűzés) kafe
2076	1 tálcza (börg. munka)
2077	1 notesz
2174	1 pár üveg virágvas
2185	1 csokortartó (ar. som. üveg)
2189	1 tálcakendő
2285	1 porcellán Rosár
2325	1 virágvas
2366	1 asztaltortó
2409	1 acélt. karpercz
2436	1 pár papca
2458	1 terracotta dohánycsákó
2486	1 gyufatartó (krist. üveg)
2534	1 kéklett női munka és 1 hímzés
2563	1 szines üvegphóhár
2572	1 burgonyatartó
2676	1 tártortó
2721	6 ingomb-garnitúra
2744	1 hótet költemények
2754	1 bonbonier (tojásalak)
2776	1 hamutartó
2797	1 gyufatartó
2846	1 leványomó (lombfűzés munka)
2891	1 ókerartortó porcellán szinesce
2939	Laky Sándor „Tűzperczek” cz. hót.

